

Návrh usnesení Senátu Parlamentu ČR

Senát Parlamentu České republiky s o u h l a s í s ratifikací Dohody mezi vládou České republiky a vládou Italské republiky o ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 22. ledna 1996 v Římě.

P ř e d k l á d a c í z p r á v a
pro Parlament ČR

Vláda České republiky přijala usnesení č. 1248 ze dne 1. října 2008, kterým vyslovila souhlas se sjednáním Dohody mezi vládou České republiky a vládou Italské republiky o ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 22. ledna 1996 v Římě ve formě výměny verbálních nót.

Evropská komise v rámci výroční zprávy Hospodářského a finančního výboru o volném pohybu kapitálu za rok 2006 doporučila členským státům Evropské unie, aby zvážily další platnost dohod o ochraně a podpoře investic uzavřených mezi členskými státy navzájem. Důvody tohoto doporučení jsou následující. Obsah bilaterálních investičních dohod z části náleží do působnosti Evropské unie, jejíž právní úprava má přednost před úpravou podle dohod o ochraně investic uzavřených mezi členskými státy. Dále, v případě sporu mezi investorem a členským státem EU hrozí nebezpečí konfliktu jurisdikcí. Podle příslušné dohody o ochraně a podpoře investic je investor oprávněn předložit spor k řešení mezinárodnímu rozhodčímu soudu, zároveň by však mohl spor předložit i vnitrostátnímu soudu s využitím působnosti Soudního dvora ES v otázkách spadajících do výlučné působnosti EU. Evropská komise rovněž upozorňuje, že síť investičních dohod mezi členskými státy navzájem není úplná. Investiční dohody proto v bilaterálních vztazích zvýhodňují investory pocházejících ze zemí, které jsou smluvními stranami těchto dohod. Nerovné zacházení v rámci Evropské unie je však v rozporu s principy Smlouvy o založení ES.

Na doporučení Evropské komise jako první reagovala Itálie, která několika členským státům Evropské unie¹, včetně České republiky zaslala nótu s jednostranným ukončením platnosti příslušné dohody o ochraně a podpoře investic. Ministerstvo financí, které se ztotožňuje se stanoviskem Evropské komise ve vztahu k dvoustranným dohodám o ochraně a podpoře investic uzavřeným mezi členskými státy navzájem, tento krok přivítalo. Ukončení platnosti Dohody o ochraně investic s Itálií se nedotkne českých investorů v Itálii, popř. italských investorů v České republice, neboť ochrana zahraničních investic je v obou členských státech na srovnatelné úrovni zajištěna nástroji vnitrostátního a komunitárního práva.

II.

V návaznosti na shora uvedené doporučení Evropské komise zaslala Italská republika nótu č. 691/0307203 ze dne 22. srpna 2007, ve které České republice oznámila svůj úmysl ukončit platnost Dohody mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 22. ledna 1996 v Římě.

V návaznosti na italskou výpovědní nótu Ministerstvo financí, s ohledem na velmi dobré vztahy mezi Českou republikou a Italskou republikou, navrhlo při ukončení investiční dohody postupovat dle čl. 54 Vídeňské úmluvy o smluvním právu z roku 1996, jež předpokládá zánik smlouvy se souhlasem stran. Česká republika na základě tohoto ustanovení navrhla italské

¹ Slovensko, Polsko, Maďarsko, Kypr a Malta

straně ukončit platnost Dohody mezi Českou republikou a Italskou republikou o ochraně a podpoře investic *dohodou*, a nikoli jednostranně. Italská strana návrh na ukončení platnosti Dohody o ochraně investic formou dohody přijala.

Smluvní strany se rovněž dohodly, že vyloučí použití článku 12, odstavce 3 Dohody o ochraně investic, který stanoví, že „*Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.*“ Z dohody smluvních stran vyplývá, že se na investice existující ke dni ukončení platnosti Dohody nebude po dobu dalších deseti let vztahovat ochrana podle česko-italské investiční dohody. I když v současné době není proti České republice vedeno žádné rozhodčí řízení podle Dohody mezi ČR a Itálií o podpoře a ochraně investic, zrušení desetileté ochranné lhůty eliminuje riziko případného mezinárodního rozhodčího řízení, které by mohl investor jedné smluvní strany zahájit proti druhé smluvní straně po dobu dalších deseti let od ukončení platnosti investiční dohody.

Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Italské republiky o ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic (dále jen „Dohoda o ukončení platnosti“) se navrhuje sjednat ve zjednodušené formě, tzv. výměnou verbálních nót. Ve smyslu výše uvedené dohody již zaslala Italská republika nótu č. 050/0286008 ze dne 11. srpna 2008 s návrhem na ukončení platnosti Dohody mezi ČR a Itálií o ochraně a podpoře investic, podepsané dne 22. ledna 1996 v Římě. Nóta italské strany a následující odpovědní nóta České republiky uvedené v části III materiálu vytvoří Dohodu, která vstoupí v platnost dne 15. prosince 2008. Platnost Dohody mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic bude ukončena k 31. prosinci 2008. Verbální nóty se navrhuje sjednat v jazyce českém a italském.

III.

Předložený návrh Dohody o ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 22. ledna 1996 v Římě, je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Návrh Dohody o ukončení platnosti náleží, stejně jako původní Dohoda, do kategorie prezidentských smluv. V souladu s článkem 49 Ústavy České republiky se proto Dohoda o ukončení platnosti předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu a poté podle článku 63 Ústavy k ratifikaci prezidentu České republiky. Následně bude Italské republice zaslána česká odpovědní nóta.

Uzavření a provádění Dohody o ukončení platnosti Dohody o ochraně investic s Itálií nebude mít dopad na státní rozpočet.

V Praze dne 2. října 2008

Předseda vlády

Ministero degli Affari Esteri

NOTA VERBALE

Il Ministero degli Affari Esteri presenta i suoi complimenti all'Ambasciata della Repubblica Ceca ed ha l'onore di riferirsi all'Accordo tra il Governo della Repubblica Italiana e il Governo della Repubblica Ceca sulla promozione e protezione degli investimenti, firmato a Roma il 22 gennaio 1996.

A tale proposito il Ministero degli Affari Esteri ha l'onore di comunicare che, a seguito dell'adesione della Repubblica Ceca all'Unione Europea, l'Accordo sopra citato, come suggerito anche dalla raccomandazione della Commissione europea contenuta nel suo Rapporto annuale 2006 all'Ecofin, è ritenuto incompatibile con alcune disposizioni comunitarie. A tal fine la parte italiana propone di far cessare gli effetti dell'Accordo medesimo alla data del 31 dicembre 2008, ai sensi dell'articolo 54 della Convenzione di Vienna sul diritto dei trattati del 1969 che prevede l'estinzione di un trattato con il consenso delle Parti.

Si propone altresì che anche le disposizioni previste al paragrafo 3 dell'articolo 12 dell'Accordo in questione cessino di avere efficacia.

Qualora il Governo della Repubblica Ceca concordi con quanto proposto, la presente Nota e la Nota di risposta della parte ceca costituiranno un Accordo tra i due Governi che produrrà i suoi effetti a partire dal 15 dicembre 2008.

Il Ministero degli Affari Esteri si avvale dell'occasione per rinnovare all'Ambasciata della Repubblica Ceca gli atti della sua più alta considerazione. *sk*

Roma, li 1 000 0008

All'Ambasciata
della Repubblica Ceca

ROMA

NÓTA

Ministerstvo zahraničních věcí projevuje úctu Velvyslanectví České republiky a má čest navázat na Dohodu mezi Italskou republikou a Českou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsanou dne 22. ledna 1996.

Ministerstvo zahraničních věcí má v této souvislosti čest oznámit, že po vstupu České republiky do Evropské unie je, dle doporučení Evropské komise pro Ecofin, obsažených v její Výroční zprávě z roku 2006, výše uvedená dohoda považována za neslučitelnou s některými kolektivními nařízeními. Italská strana tudíž navrhuje, podle článku 54 Vídeňské úmluvy o smluvním právu z roku 1996, jenž předpokládá zánik smlouvy se souhlasem stran, ukončit platnost této dohody ke dni 31. prosince 2008.

Navrhuje se rovněž, aby také opatření obsažené v odstavci 3 článku 12 předmětné dohody pozbylo účinnosti.

V případě, že vláda České republiky vysloví svůj souhlas s tímto návrhem, budou tato nóta a odpovědní nóta české strany tvořit Dohodu mezi oběma vládami, která vstoupí v platnost dne 15. prosince 2008.

Ministerstvo zahraničních věcí využívá této příležitosti, aby znovu ujistilo Velvyslanectví České republiky o své hluboké úctě

Řím, 11. srpna 2008

Pro Velvyslanectví České republiky

Řím

Návrh české odpovědní nóty

V Římě dne 2008

Velvyslanectví České republiky v Římě projevuje úctu Ministerstvu zahraničních věcí Italské republiky a má čest potvrdit příjem jeho nóty č. 050/0286008 ze dne 11. srpna 2008, kterou se navrhuje uzavření Dohody mezi vládou České republiky a vládou Italské republiky o ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 22. ledna 1996 v Římě, následujícího znění:

„Ministerstvo zahraničních věcí projevuje úctu Velvyslanectví České republiky a má čest navázat na Dohodu mezi Italskou republikou a Českou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsanou dne 22. ledna 1996.

Ministerstvo zahraničních věcí má v této souvislosti čest oznámit, že po vstupu České republiky do Evropské unie je, dle doporučení Evropské komise pro Ecofin, obsažených v její Výroční zprávě z roku 2006, výše uvedená dohoda považována za neslučitelnou s některými komunitárními nařízeními. Italská strana tudíž navrhuje, podle článku 54 Vídeňské úmluvy o smluvním právu z roku 1996, jenž předpokládá zánik smlouvy se souhlasem stran, ukončit platnost této dohody ke dni 31. prosince 2008.

Navrhuje se rovněž, aby také opatření obsažené v odstavci 3 článku 12 předmětné Dohody pozbylo účinnosti.

V případě, že vláda České republiky vysloví svůj souhlas s tímto návrhem, budou tato nóta a odpovědní nóta české strany tvořit Dohodu mezi oběma vládami, která vstoupí v platnost dne 15. prosince 2008.

Ministerstvo zahraničních věcí využívá této příležitosti, aby znovu ujistilo Velvyslanectví České republiky o své hluboké úctě“

Velvyslanectví České republiky má čest sdělit, že česká strana souhlasí s návrhem italské strany. V souladu s tím tvoří citovaná nóta Ministerstva zahraničních věcí Italské republiky a tato nóta Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Italské republiky o ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 22. ledna 1996 v Římě, která vstoupí v platnost dne 15. prosince 2008.

Velvyslanectví České republiky používá této příležitosti, aby znovu ujistilo Ministerstvo zahraničních věcí Italské republiky o své hluboké úctě.

SDĚLENÍ
Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 22. ledna 1996 byla v Římě podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 odst. 1 dnem 1. listopadu 1997.

České znění Dohody se vyhlašuje současně. Do anglického znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

DOHODA
mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic

Česká republika a Italská republika (dále jen "smluvní strany"),
vedeny přáním dále rozvíjet hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou smluvních stran,
hodlající vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a vědomy si, že podpora a ochrana investic podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,
se dohodly na následujícím:

Čl.1
Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem "investice" znamená každou majetkovou hodnotu investovanou v souvislosti s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právními předpisy druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakož i všechna věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- b) akcie, obligace, nezajištěné dluhopisy společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech, jakož i státní a jiné veřejné cenné papíry;
- c) úvěry a nároky na jakékoli plnění mající hospodářskou hodnotu související s investicí, jakož i reinvestované výnosy a přírůstky kapitálu;
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autorských práv, práv z ochranných známek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojená s investicí;
- e) jakákoli práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání a jakékoli licence a povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů;
- f) jakékoli dodatečné zvýšení základního jmění původní investice.
Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich charakter jako investice.

2. Pojem "investor" znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje, přímo nebo prostřednictvím své pobočky, na území druhé smluvní strany.

a) Pojem "fyzická osoba" znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem.

b) Pojem "právnická osoba" znamená, s ohledem na každou ze smluvních stran, jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou jím za právnickou osobu, která má trvalé sídlo na území některé ze smluvních stran, jako například veřejné společnosti, sdružení, obchodní společnosti, nadace a spolky, bez ohledu na to, zda jejich ručení je omezené, či nikoliv.

3. Pojem "výnosy" znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně,

zisky, úroky, úroky z půjček, přírůstky kapitálu, podily, dividendy, licenční nebo jiné poplatky, jakož i naturální výnosy.

4. Pojem "území" znamená, kromě území uvnitř pevninských hranic, jakékoli mořské nebo podmořské oblasti, nad kterými smluvní strana vykonává, v souladu s mezinárodním právem, svrchovanost, svrchovaná práva a/nebo jurisdikci.

5. Pojem "přidružené činnosti" zahrnuje organizaci, řízení, provozování, udržování společností, poboček, zastoupení, úřadů, závodů a jiných zařízení a nakládání s nimi, jakož i dovoz a instalaci zařízení potřebného pro běžné provozování podnikatelské činnosti; uzavírání, plnění a vymáhání smluv; získávání, užívání a ochranu majetku všeho druhu, včetně duševního vlastnictví, a nakládání s ním; přístup k finančnímu trhu, zejména k peněžním úvěrům, nákup, emise a prodej kmenových akcií a jiných cenných papírů; nákup devizových prostředků za účelem dovozu; udělování povolení a licenčních práv a poskytování leasingových služeb na území nebo ve vztahu k území smluvních stran.

Čl.2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat, vytvářet a udržovat příznivé podmínky pro investory druhé smluvní strany, aby uskutečňovali investice na jejím území, a připustí takové investice v souladu se svými právními předpisy.

2. Každá smluvní strana bude poskytovat investicím a přidruženým činnostem uskutečňovaným na jejím území investory druhé smluvní strany řádné a spravedlivé zacházení a zdrží se přijetí nespravedlivých nebo diskriminačních opatření, která by mohla mít vliv na řízení, udržování, užívání, nakládání, přeměnu nebo likvidaci investice, jakož i na obstarávání zboží, jehož je k investici zapotřebí, a na prodej výrobků na domácích a mezinárodních trzích.

3. Každá smluvní strana nebo jí zmocněná agentura může uzavřít, v souladu s jejími právními předpisy, s investorem druhé smluvní strany investiční smlouvu o podmínkách investičního projektu.

4. Každá smluvní strana povolí, v souladu se svým právním řádem, investorům druhé smluvní strany, kteří uskutečnili investice na jejím území, zaměstnávat vrcholný řídicí personál bez ohledu na státní příslušnost.

Čl.3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím a výnosům svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využívání nebo nakládání s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoliv třetího státu.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat na základě:

a) jakékoli celní unie nebo zóny volného obchodu nebo hospodářské a měnové unie nebo podobných mezinárodních dohod, vedoucích k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo se může stát; nebo

b) jakékoli mezinárodní dohody nebo ujednání týkající se zcela nebo převážně zdanění, zejména zamezení dvojímu zdanění, nebo usilující o podporu přeshraničního obchodu a spolupráce.

Čl.4

Náhrada za škody a ztráty

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody nebo ztráty následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana, pokud jde o náhradu, odškodnění, vyrovnání nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku bude investorům jedné smluvní strany, kteří při jakýchkoli událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpí škody nebo ztráty na území druhé

smluvní strany spočívající v:

a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany,

b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace, poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody nebo ztráty utrpěné během období zabírání nebo v důsledku zničení majetku.

3. Náhradové platby plynoucí z událostí uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku budou volně převoditelné ve volně směnitelné měně bez jakéhokoli zbytečného prodlení.

Čl.5

Znárodnění a vyvlastnění

1. Investice investorů každé ze smluvních stran včetně příslušných výnosů nebudou de iure ani de facto vyvlastněny nebo podřízeny opatřením majícím stejný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen "vyvlastnění") na území druhé smluvní strany, s výjimkou veřejného účelu nebo národního zájmu.

Vyvlastnění bude provedeno na základě zákona, na nediskriminačním základě a bude provázeno zaplacením okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před tím, než bylo rozhodnutí o vyvlastnění oznámeno.

Náhrada bude zahrnovat úroky kalkulované na základě sazby LIBOR od data vyvlastnění do data platby, bude uskutečněna bez jakéhokoli zbytečného prodlení a v každém případě do dvou měsíců, bude účinně realizovatelná a volně převoditelná ve směnitelné měně.

2. Ustanovení tohoto článku se rovněž použijí v případě, kdy smluvní strana vyvlastní majetek společnosti zaregistrované nebo zřízené podle práva platného na jejím území, jejíž podíly vlastní investoři druhé smluvní strany.

V případě, že předmětem vyvlastnění je společný podnik zřízený na území jedné ze smluvních stran, náhrada, která má být zaplacena investorovi druhé smluvní strany, bude stanovena na základě podílu tohoto investora na společném podniku v souladu s jeho zakladatelskými dokumenty.

3. Investor každé ze smluvních stran, který tvrdí, že jeho celá investice nebo její část byla dotčena vyvlastněním, má právo na neodkladné přezkoumání příslušnými soudními nebo správními orgány druhé smluvní strany za účelem stanovení, zda k vyvlastnění skutečně došlo, a v případě, že ano, zda takovéto vyvlastnění a z něj vyplývající náhrada jsou v souladu s ustanoveními této dohody a se zásadami mezinárodního práva, a za účelem rozhodnutí o všech ostatních záležitostech pro věc významných.

4. Náhrada bude považována za reálnou, jestliže byla zaplacena ve stejné měně, v jaké zahraniční investor investici uskutečnil, pokud taková měna je - nebo zůstává - směnitelná, nebo v jakékoli jiné měně, kterou investor přijme. Náhrada bude volně převoditelná.

Čl.6

Postoupení práv

1. Jestliže smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svým vlastním investorem z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k neobchodním rizikům plynoucím z investice na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

a) postoupení každého práva nebo nároku investora smluvní straně nebo jí zmocněné agentuře, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i,

b) že smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Pro převody plateb smluvní straně nebo jí zmocněné agentuře z titulu postoupení práv se použijí ustanovení článku 7 této dohody.

Čl.7

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi a převod výnosů. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez omezení a zbytečných prodlení, po splnění všech daňových povinností. Takové převody zahrnují zejména, nikoli však výlučně:

a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;

b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;

c) částky na splacení půjček;

d) licenční nebo jiné poplatky, platby za pomoc a technické služby;

e) výnosy z úplného nebo částečného prodeje nebo likvidace investice;

f) odměny a honoráře placené fyzickým osobám jedné smluvní strany za práci a služby poskytované v souvislosti s investicí uskutečněnou na území druhé smluvní strany v souladu s právními předpisy této druhé smluvní strany;

g) náhradu za znárodnění nebo vyvlastnění.

2. Všechny převody uvedené v odstavci 1 tohoto článku budou provedeny podle směnného kurzu převažujícího k datu, kdy investor o příslušný převod požádal, pokud není dohodnuto jinak.

3. Převody podle článků 4, 5, 6 a podle odstavce 1 tohoto článku budou považovány za převody uskutečněné "bez jakéhokoli zbytečného prodlení", jestliže byly provedeny ve lhůtě, která je běžně nezbytná pro provedení takového převodu. Taková lhůta za žádných okolností nepřekročí dva měsíce.

Čl.8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi jednou ze smluvních stran a investorem druhé smluvní strany v souvislosti s investicí, včetně sporů o výši náhrady, bude řešen přátelsky, pokud to bude možné.

2. V případě, že takový spor nemůže být urovnán přátelsky ve lhůtě šesti měsíců ode dne písemné žádosti o jeho řešení, investor může dle vlastní volby předložit spor k vyřešení:

a) příslušnému soudu nebo rozhodčímu soudu smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna;

b) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965;

c) rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL);

d) jakémukoli jinému mezinárodnímu rozhodčímu orgánu, na němž se strany sporu dohodnou.

3. Má-li spor být předložen rozhodčímu soudu podle odstavce 2 písm. c) tohoto článku, použijí se následující ustanovení:

- rozhodčí soud bude složen ze tří rozhodců;

- autoritou příslušnou k jmenování bude předseda Rozhodčího institutu Stockholmské obchodní komory;

- rozhodčí soud při svém rozhodování vezme v úvahu ustanovení této dohody, jakož i obecně uznávaná pravidla mezinárodního práva.

Čl.9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen do šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustaven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Ve lhůtě dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení každá smluvní strana jmenuje jednoho člena soudu. Tito dva členové pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen "předseda"). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování prvních dvou členů.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebyla provedena nezbytná jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat tento úkon, bude o jmenování požádán místopředseda Dvora. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže-li vykonat tento úkon, bude o provedení jmenování požádán služebně nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá své rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné.

Každá smluvní strana uhradí náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní výdaje budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí svá vlastní jednací pravidla.

Čl.10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. Jestliže je některá otázka řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejímiž stranami jsou obě smluvní strany, nic v této dohodě nebrání, aby kterákoli ze smluvních stran nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli předpisů, které jsou pro něho příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejími právními předpisy nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto dohodou, bude využito toto příznivější zacházení.

Čl.11

Použitelnost Dohody

1. Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s právními řády smluvních stran k datu vstupu této dohody v platnost.

2. Ustanovení této dohody se použijí bez ohledu na to, zda mezi smluvními stranami existují diplomatické nebo konzulární styky.

Čl.12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá ze smluvních stran oznámí druhé smluvní straně splnění všech náležitostí vyžadovaných jejími zákony pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost prvního dne druhého měsíce následujícího po datu druhé notifikace.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let. Poté bude její platnost pokračovat, dokud neuplyne 12 měsíců ode dne, kdy jedna smluvní strana oznámí písemně druhé smluvní straně svůj úmysl platnost Dohody ukončit.

3. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Římě dne 22. ledna 1996, v jazyce českém, italském a anglickém.

V případě jakékoli odlišnosti ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Českou republiku:

Ing. Ivan Kočárník CSc. v. r.

místopředseda vlády a ministr financí

Za Italskou republiku:

Susanna Agnelli v. r.

ministryně zahraničních věcí